

РЕШЕНИЕ

№ 8507

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8675** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 284 – чл. 285 от Закона за изпълнение на наказания и задържане под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба от К. Б. С., с ЕГН: [ЕГН], чрез пълномощник адв. И. Ю. от САК, [населено място], [улица], вх. Б, ет. 4, офис 12, срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с правно основание: чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, вр. чл. 284, ал. 1, вр. чл. 3, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗИНЗС. Иска се ответника да заплати на ищеца, сумата от 20 000 (двадесет хиляди) лева - обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от поставянето му в нечовешки условия, в помещения пълни с дървеници, по време на престоя му в следствения арест в [населено място], [улица] в периода от 16.03.2022 г. до 06.01.2023 г. и в СЦЗ в периода от 06.01.2023 г. до 02.09.2024г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото - 02.09.2024 г. до окончателното изплащане на задължението.

В сезиращата съда искова молба са изложени твърдения, че в процесния период ищецът е бил поставен в изключително тежки нечовешки условия за живот, тъй като в спалните помещения, в които е бил настанен са липсвали елементарни хигиенно-битови условия. Посочено е, че е бил принуден да съжителства с дървеници, като такива е имало и в общите помещения. Постоянно е бил налазван и нахапван от дървениците, от което са му причинени болки и страдания - от ухапванията се получавали пъпки, които го боляли и сърбяли повече от 10 дни. Поради бездействието на ГДИН е посочил, че е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в

причиненото му физическо и психическо страдание, значителен дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство и притеснения, сънят му бил значително нарушен, станал изнервен и раздражителен, изпитвал страх от сериозно увреждане на неговото здраве, както и чувство на незащитеност и малоценност./л.5/ Моли съда да осъди ответника да му заплати претендираната сума, ведно с лихвата до окончателното ѝ изплащане.

С писмен отговор на осн. чл. 131 от ГПК, ответникът е изразил становище, че исковата молба е неоснователна и недоказана. Не е налице незаконосъобразно действие или бездействие от страна на служителите на ГДИН. Преживяванията на ищеца не са от такова естество, че да предизвикат в него емоционални страдания, които да обосноват настъпила неимуществена вреда. Претендира се разноски за юрисконсултско възнаграждение./л.43-45/

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Д. М. с приложено пълномощно. Моли съда да бъде уважен изцяло предявеният иск. Претендира присъждане на разноски по предоставя списък по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 143 от АПК. Депозира писмени бележки по същество на спора в указаният срок.

Ответникът Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ редовно уведомена, се представлява от юр. Д. Моли исковата претенция да се отхвърли. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прок. Д., изразява становище, че исковата молба за неоснователна и недоказана по основание и размер и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, I отделение, 34 състав, след като взе предвид наведените в исковата молба доводи, изразеното становище на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и се запозна с приетите по делото гласни и писмени доказателства, намира от фактическа страна следното:

Ищецът през периода от 16.03.2022 г. до 06.01.2023 г. е търпял мярка задържане под стража в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ №42 [населено място], към сектор „Арести“ - С. при О. С..

През времето на престоя на ищеца К. Б. С. в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42 при О. - С. е пребивавал в арестни помещения № 10, 12 и 7 на етаж № 4. Видно от справка ищеца не е бил настаняван с повече от 3 лица в помещение. Спалните помещения в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42 са еднотипни като изграждане и оборудване и са с приблизителна площ 16 м². Помещенията са били оборудвани с две двойно легла тип „вишка“ за до 4 задържани лица, метална маса и стол, буферна решетка, отделяща прозорците от килията, 8 бр. метални шкафчета за съхранение на хранителни продукти и разрешени вещи от задържаните лица и отоплителен елемент от инсталацията за парно отопление, отделен с метална решетка. Всяко арестно помещение в ареста на бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 42 разполагало със собствен санитарен възел с непрекъснат достъп до течаща вода, с чешма, мивка и тоалетен блок. Подът на санитарния възел е изграден с трайно подово покритие - плочки теракота, а стените са облицовани с фаянсови плочки. Относно борба с вредители, Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е била сключила договор, външна фирма да извършва дезинфекция, дезинсекция и дератизация регулярно, а при необходимост и незабавно, за което се издавали протоколи. Приложени са протоколи от 25.02.2022г., 18.03.2022г., 17.05.2022г., 29.06.2022г., 02.08.2022г., 18.08.2022г., 29.08.2022г., 01.09.2022г.,

29.09.22г.,17.11.2022г.,21.12.2022г.,16.01.2023г. за извършена ДДТ обработка на помещенията на ареста./л.49-61/

От приложено писмо на директор МЦ – О. С. се установява, че за периода 25.03.2022г. до 01.05.2023г. са документирани посещения в медицинския център от ищеца.Първоначален преглед на 28.03.2022г. в който е отбелязано, че има алкохолна болест и са изписани противогърчови медикаменти (К.) за превенция на гърч (алкохолен делир).На 29.03.2022г. е добавено успокоително (Атаракс) вечер по същата причина.На 03.05.2022г. поради продължаващи невротични прояви терапията е променена с Финлепсин (К.) и антипсихотика Х. (К.).На 19.05.2022г. поради констатирано подобрение в психичното състояние е спрял антипсихотика.На 08.07.2022г. е посетил кабинета по повод остро респираторно заболяване.Дадена терапия Б. и С..На 20.09.2022г.е регистрирано следващото посещение, в което по повод болки в кръста е получил нестероидното противовъзпалително средство Тросикам с Фамотидин и Мента Глог и В..При последния преглед на 04.01.2023г., преди превеждането му в Затвора С. не са констатирани болестни признаци.За целия престой в Ареста за ищеца К. Б.,не са установява да се е оплакал от ухапване от дървеници или други инсекти .Същият не е получавал медикаменти срещу алергични прояви, нито е получавал такива от вън.

Ищецът през периода от 05.01.2023 г. до 02.09.2024 г. е изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в Централен Софийски затвор,като е пребивавал в 8,1,6,5 и 9 групи,като е бил настанен в помещения № 3,5,10,15,16./л.73-75/Относно борба с вредители,за процесният период Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ е била сключила договор, външна фирма да извършва дезинфекция, дезинсекция и дератизация на помещенията на ЦСЗ регулярно,а при необходимост и незабавно,за което се издавали протоколи.Приложени са протоколи от 10.01.2023г.,14.02.2023г.,21.03.2023г.,10.05.2023г./л.117-125/за извършена ДДТ обработка на помещенията на Затвора С. срещу хлебарки ,бълхи дървеници и др. вредители.Приложена е докладна по делото от която е видно че същите помещения са обработвани на 28 и 29.08.2023г./л.125/ с биоцид“А.“ за борба с различни инсекти.Също по сигнал помещенията ЦСЗ са обработвани,като е съставен протокол 14.11.2024г. По разпореждане на началника на затвора са обработвани допълнително помещения на ЦСЗ,като са съставяни протоколи.Също така са приложени и протоколи за ДДД обработка, приложение № 1 от Наредба № 1/05.01.2018 г.,съгласно вътрешните правила на ГД“ИН“както следва:за извършена обработка в спалните помещения на група 3, 8 и 13; от дата 15.12.2023г.По сигнали е извършена ДДД обработка на помещения на затвора на 16.11.2023г.,18.12.2023г.По делото ответника е представил и заповед за вътрешни правила за извършване на дейности дезинфекция,дезинсекция и дератизация на местата за лишаване от свобода към ГД“ИН“,както и съответните заповеди и образци на протоколи./л.96-107/

В исквата молба ищецът твърди ,че не е подавал жалби за лоши битови условия в ареста или затвора [населено място],както и не твърди,че е искал да му бъде указана медицинска помощ следствие на ухапвания от дървеници по време на престоя му в ареста и затвора С..

По делото не са приложени молби от ищеца за допускане на допълнителни препарати за дезинсекция и респективно документи, с които да му е разрешено или отказано от администрация на ГДИН да ползва препарати за борба с инсекти.

С протоколни определения от 11.02.2025 г. и 14.10.2025г, съдът е допуснал събирането на гласни

доказателства, чрез разпити на четирима свидетели, по искане на ищеца.

Разпитан е свидетеля Д.Д., който в показанията си заявява, че се познават с ищеца, тъй като са били в 9 група в ЦСЗ и в тази група има много дървеници. Виждал е да пръскат срещу тези насекоми като определя, че това се случвало веднъж в годината,но без ефект.Ищецът му е споделял, че „не му е добре от дървениците“, „не може да спи“, имал обриви по тялото. Знае, че ищеца е ходил на лекар, но той му е казал ,че и него го хапят и няма какво да му даде.Добавя, че по отношение на хигиената в спалните помещения зависела от лишените от свобода - те си ги поддържат.

По молба на ищеца е разпитан и свидетеля Е.М., който заявява, че „...в затвора се пръска с някакви препарати, но от това дървениците не умират, нито хлебарките, напротив, стават повече...той лично ми се е оплаквал/за ищеца/ на мен, че не може да спи, мачка дървениците по леглата, по дрехите, по стената...показвал ми е какво са му причинили дървениците...цялото му тяло е на едни пъпки... всички хора в затвора ходят на лекар, но на лекар се ходи един път в седмицата по график, когато те ти кажат.Отива, казва, че са го нахапали дървеници, а лекарят казва, че това не е никакъв медицински проблем и не му дава нищо... ”.

Разпитан е свидетеля Л. О.,твърди,че администрацията предприема мерки за борба с вредителите.След пръскане него не са го хапали,за К. незнае.Свидетелят К. Н. твърди,че имало дървеници в ареста,но се пръскало срещу тях.Ищеца не му е споделял,как се чувствал.Съдът кредитира свидетелските показания,които кореспондират с писмените доказателства по делото.

Съдът не кредитира показанията на св. М. същия води множество дела срещу ответника,както същите противоречие с представените писмени доказателства по делото.Относно ухапванията по тялото на ищеца, техния причинител и предизвиканите у ищеца негативни емоции и преживявания. Показанията на посочения свидетел не кореспондират относно интензитета и последиците от твърдяните ухапвания с нито едно друго доказателство по делото.Освен това, свидетелят в голяма част от своите показания говори за личните си преживявания и усещания, които не са предмет на делото и не могат да докажат за целите на настоящото производство нито факта на бездействие на затворническата администрация, нито на причинена вреда на ищеца, нито на причинна връзка между твърдяни бездействие и вреди.Съдът не кредитира свидетелските показания на Д. в частта,че ищеца е търсил медицинска помощ.Ищеца не твърди в исковата си молба,че е търсил медицинска помощ следствие на ухапвания от хлебарки и дървеници,обратно същия твърди че го било страх от надзорно охранителният състав на затвора, и не е подавал сигнали за наличието на хлебарки и дървеници в затвора и специално в помещенията които е обитавал.

Като писмени доказателства към исковата молба са представени Доклад на Националния превантивен механизъм за извършена проверка в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Затвора – [населено място], Общежитията „К.“ и „К.“, Арестите на [улица]и ул. „М-р В.“ в периода 11.07. – 19.07.2019 г. по заповед № РД-08-35 от 08.07.2025 г. на омбудсмана на Република България; Предписание с рег. № 5631 от 12.06.2017г. издадено от инспектор в сектор „Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода“ при ГД „Изпълнение на наказанията“, Протоколи от проверки по отношение мероприятията по ДДД, извършени от Столична регионална здравна инспекция от дата 09.08.2019 г.,13.08.2019 г., 22.08.2019 г., 26.08.2019 г. и 02.09.2019 г., които касаят период 2019г. - предшествващ процесния.В о.с.з

проведено на 17.02.2026г. адв. М. представя докладна от н-к сектор медицинско обслужване в М. за провеждане на дезинсекционни обработки в затвора за С. за периода от 31.07.2025г. до 21.08.2025г.,която касае период,след процесният искъв предявен с молбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че в периода от 16.03.2022 г. до 02.09.2024 г. на територията на ареста и Затвора – [населено място], е претърпяло неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразни действия - бездействия на длъжностни лица от администрацията на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията” – юридическо лице към Министерството на правосъдието с териториални структури, включващи затворите и областните служби „Изпълнение на наказанията” – чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС, поради което исквата молба е подадена от лице с правен интерес и срещу пасивно легитимирания ответник, по аргумент от чл. 205 от АПК, във чл. 284, ал. 1, във вр. с чл. 285, ал. 1 и ал. 2 от ЗИНЗС, предявен е пред компетентния съд, при спазване правилата за родова и местна подсъдност.

Разгледана по същество исквата молба е неоснователна по следните съображения:

Материалноправната уредба на твърдяното право се съдържа в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а след измененията в ЗИНЗС (ДВ бр. 13/ 2017г., в сила от 7.02.2017 г.) и в чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3 от ЗИНЗС, която от своя страна поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица.

Основателността на предявения иск предполага установяване на следните материалноправни предпоставки: 1. акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл. 3 от ЗИНЗС; 2. настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението, която се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС и 3. причинна връзка между нарушението по чл. 3 от ЗИНЗС и настъпилия вредоносен резултат.

Доказването на първият елемент е в тежест на ищеца, а за останалите два елемента съдът прилага принципа за кумулативния ефект на всички условия, при които е пребивавал лишения от свобода и презумцията за понесени неимуществени вреди в случай на установено нарушение, съгласно чл. 284, ал. 5 във вр. с ал. 2 от ЗИНЗС.

Дейността на администрацията на затвора и ареста е регламентирана в ЗИНЗС и Правилника за прилагането му. Целите на изпълнението на наказанията са посочени в чл. 2 от ЗИНЗС, като съобразно чл. 3, ал. 1 от закона осъдените не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко или нечовешко отношение. Разпоредбата на чл. 128, ал. 1 от ЗИНЗС при изпълнение на наказанието лишаване от свобода се създават условия за опазване на физическото и психическото здраве на лишените от свобода, а разпоредбата на чл. 150, ал. 1 от закона визира задълженията на затворническата администрация и в частност медицинските специалисти в лечебните заведения към местата за лишаване от свобода относно годността и чистотата на дрехите и спалните

принадлежности, както и хигиената и чистотата на помещенията и на настанените в тях лишени от свобода.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване на претърпени от К. С. неимуществени вреди – физическо и психическо страдание, страх, дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство, нарушен сън, раздразнителност, изнервеност, безнадеждност, чувство на незащитеност, малоценност от проявените форми на нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС, във вр. чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС), а именно необезпаразитяване, от което съответно и наличие на дървеници в помещенията, в които е бил настанен.

В нормата на чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи е указано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. По отношение на лицата, изтърпяващи наказание за извършени престъпления, във вътрешното законодателство, това право е регламентирано с нормата на чл. 3 от ЗИНЗС, предвиждаща, че осъдените не могат да бъдат подлагани на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода, съответства и административно задължение при изпълнение на наказанията, да бъдат осигурени условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им - чл. 2, т. 3 от ЗИНЗС.

„Нечовешкото” или „унижаващото” отношение предполага такова страдание или унижение, достигащо отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода според ЕСПЧ могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишеното от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

Основанието на предявения иск е наличието на дървеници, в резултат, на което в периода от 16.03.2022г. до 02.09.2024 г., ищецът не е могъл да спи и е претърпял болки и страдания, страх, дискомфорт, накърняване на човешкото му достойнство, безнадеждност, чувство на незащитеност, малоценност.

По отношение на ефекта на борбата с инсекти, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) в § 243 от пилотното решение по делото „Н. и др. срещу България“ от 27.01.2015 г. за условията в българските затвори, споменава, че затворническите власти трябва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и проверки на килиите, по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна.

Съгласно чл. 11 от Закона за здравето държавният здравен контрол на територията на Република България се извършва с цел защита на здравето на гражданите чрез осъществяване на дейностите по чл. 15 от закона, между които е надзора на заразните

болести.

По см. на чл. 119а, ал. 1 от ППЗИНЗС дейността по държавния здравен контрол в ГДИН и териториалните ѝ служби се осъществява съобразно закона за здравето, Закона за храните и подзаконовите им нормативни актове. Нормата на чл. 119, ал. 2, т. 11 от ППЗИНЗС обособява като основно направление в дейността по държавен здравен контрол контролът на извършваните дезисекционни и дератизационни обработки в териториалните служби на ГДИН.

Условията и реда за извършване на дезинфекции, дезинсекции и дератизации и компетентните физически и юридически лица са предмет на правна регламентация в Наредба № 1/05.01.2018 г., издадена по делегацията от чл. 62, ал. 2 от закона за здравето. По см. на § 1, т. 1 от ДР на Наредбата "дезинсекция" са методи и средства за унищожаване на вредните членестоноги – паразити и преносители на инфекциозни и инвазионни болести по хората и животните. Помещения в затвора С. и ареста на О.-С. попадат в предметния обхват на Наредбата, съгласно чл. 1, т. 1, б. "д" от същата.

Съгласно чл. 3 от Наредбата, дезинфекцията, дезинсекцията и дератизацията имат за цел унищожаване или намаляване числеността на вредителите /патогенни микроорганизми, членестоноги и гризачи/, които могат да бъдат причинители, преносители и резервоари на заразни болести по хората и животните.

Нормата на чл. 4 от Наредбата въвежда задължение на физическите и юридическите лица, стопанисващи или ползващи обектите по чл. 1 от Наредбата да поддържат обектите чисти, в добро санитарно-хигиенно състояние, с ниско ниво на проникваемост на вредителите и да осигурят извършването на дезинфекции, дезинсекции и дератизации при поява на вредители и следи от присъствието им.

Разпоредбата на чл. 119б, ал. 1 от ППЗИНЗС въвежда като задължение на медицинските специалисти в сектор "Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода" и лечебните заведения в местата за лишаване от свобода извършването на държавния здравен контрол. Правомощията на медицинските специалисти в лечебните заведения в местата за лишаване от свобода са предмет на уредба в чл. 150 от ЗИНЗС, като част от тях са свързани с даване на предписания относно хигиената и чистотата на дрехите и спалните принадлежности, хигиената и чистотата на помещенията и на настанените в тях лишени от свобода. От изложеното по-горе е видно, че претенцията на ищеца за дървеници и хлебарки /л.4 гръб/ в спалното помещение следва да се преценява във връзка със задълженията на администрацията на затвора по чл. 4 от Наредба № 1/05.01.2018 г. и чл. 151, ал. 1, т. 4 и ал. 2 от ЗИНЗС.

От доказателствата по делото се установи, че администрацията на ГД"ИН" е изпълнила въведените нормативни задължения. Обитаваните от ищеца спални помещения в ареста и затвора С. по график в изпълнение на договора с фирмата периодично са третирани с препарати срещу вредители, дървеници, хлебарки и др. инсекти. Дейността на фирмата осъществява нормативно предвидената дезинсекция по Наредбата. От своя страна, затворническата администрация е извършвала третиране на помещенията с препарати срещу дървеници и хлебарки, допълнително при сигнали. Издадена е била

заповед № л-45599/02.11.2023г. от директора на ГДИН с които са утвърдени вътрешни правила за дезинсекция, дератизация в местата за лишаване от свобода при ГДИН. Администрацията е създавала организация да поддържа ниско ниво на разпространение на вредителите и да осигури извършването на дезинсекция при тяхната проява и наличие на следи от същите.

От представените писмени доказателства по делото се установява, че дезинфекция, дератизация и дезинсекция/ДДД/ на помещенията в ареста и затвора са извършвани от фирмата с която ГДИН е имала договор, за което са съставяни протоколи. Също от служители на ГД"ИН" съгласно заповед № л-45599/02.11.2023г., които са били обучени да извършват ДДД на помещенията. Също така следва да бъде посочено, и че при обработването са били обработвани не само спалните помещения, в което е бил настанен ищецът, но и други помещения на затвора, както и администрация, СБАЛС, кухня и др. На всеки протокол издаден по образец №1 от Наредба № 1/05.01.2018 г. е посочен заявител, като освен по сигналите от РЗИ е извършвана обработка на помещенията и по искане на н-к на затвора К..

В исковата си молба ищецът не твърди, да е посещавал медицинският център на затвора С. или ареста по повод оплаквания свързани с ухапвания от дървеници или хлебарки, за да получи медицинска помощ и медикаменти. От медицинската документация по делото не е констатирано влошено здравословно състояние на ищеца вследствие на ухапвания от дървеници, хлебарки и др. както и да му е била предписвана терапия. Ищецът е посещавал медицинския кабинет на ареста но не се констатира да е във връзка с ухапвания от дървеници, хлебарки или друг вид насекоми и инсекти.

От изложеното по-горе, в съвкупност с приложените по делото доказателства, за настоящата съдебна инстанция, не установи бездействие на служители на ГДИН, а ответникът полага усилия за борба с наличието на дървеници и други вредители на територията на Затвора – [населено място] и ареста, и има активно поведение за преодоляване на проблема в борбата с популации от дървеници и хлебарки. Настоящият състав следва да посочи, че хигиената в спалните помещения се поддържа от лишените от свобода, и на същите им е предоставена възможност да използват внесени препарати за дезинфекция и дератизация и др., но по делото не са налични молби от ищеца за допускане на допълнителни такива препарати за подобряване на хигиената в спалното помещение. Няма данни ищеца също да уведомявал администрацията на ареста или затвора за наличието на дървеници и хлебарки в помещенията които е пребивавал.

В допълнение на изложеното, съдът приема, че администрацията не бездейства и в годините предшестващи процесния период, с оглед на доказателствата приложени към исковата молба за констатираното в Доклад на националния превантивен механизъм (Н.) от 08.07.2019 г. за наличие на хлебарки и дървеници в местата за лишаване от свобода, също се установява, че ГДИН полага усилия за справяне с проблема с популацията на инсекти, видно от приложените протоколи за дезинфекция, дезинсекция и дератизация. Ищеца не се възползвал от възможността да подаде сигнал до администрацията на ГД"ИН" за наличието на дървеници и хлебарки в помещенията

които е пребивавал с цел извършването на мероприятия по унищожаването им.

На следващо място следва да бъде отбелязано, че ищецът не е ангажирал доказателства във връзка с твърденията за субективните му емоционални преживявания, водещи до страдание, като не са представени писмени доказателства, свързани с медицински изследвания през исковият период. Липсва медицинска документация, доказваща основното твърдение на ищеца за ухапвания от дървеници, вследствие на които е изпитал неблагоприятни емоции - страх, дискомфорт, накръняване на човешкото му достойнство, безнадеждност, чувство на незащитеност, малоценност.

С оглед на изложеното по-горе, настоящата съдебна инстанция приема, че не е осъществен съставът на чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС и твърденията на ищеца са опровергани от представените от ответника в хода на производството писмени доказателства. При съобразяване на установените факти и приложимата правна уредба настоящият съдебен състав намира, че не е доказано бездействие на администрацията на затвора по отношение на ищеца във връзка с изпълнение на задълженията ѝ по ЗИНЗС и Правилника за прилагането му. Липсата на незаконосъобразни бездействия е достатъчно основание за отхвърляне на иска, без да се изследват останалите елементи от отговорността на държавата по специалния закон, тъй като отсъствието на която и да е от кумулативно изискуемите предпоставки на законовия текст води до отхвърляне на исковите претенции като неоснователни. Въпреки това, по делото не се установяват и другите две предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника. Показанията на разпитаните свидетели, които на осн. чл.172 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във вр. с чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС, се преценяват от съда с оглед на всички други доказателства по делото, като се има предвид възможната им заинтересованост. Събраните писмени доказателства изхождат от длъжностни лица, издадени са при изпълнение на службата им, по установената форма и ред и съставляват доказателство за изложените в тях факти. Въпреки, че по делото се установява, че мерките срещу дървениците и хлебарки в ареста и Затвора – [населено място] не са достатъчно ефективни, за да попадне в обхвата на чл. 3 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, малтретирането трябва да достигне минимално ниво на суровост. Оценката на това минимално ниво е относителна и зависи и следва от всички обстоятелства по делото. В процесният случай, за съда не се установи наличие на незаконосъобразно действие или бездействие на ответника, ищецът не е бил подложен на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение, на поставянето му в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, които да уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност. В пенитенциарните заведения за изтърпяване на наказание се търпят ограничения, свързани както със самото място, така и с режима и правилата на вътрешния ред, което обаче не е основание за ангажиране на безвиновната отговорност на държавата. Престоят му в ареста и затвора не може в никакъв случай да бъде квалифициран като унижително и обидно отношение или нечовешко третиране, съответно не представлява нарушение на чл. 3 от ЗИНЗС, при което неприложима се явява и разпоредбата на чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС. Не са налице всички елементи от състава на законовата норма, а разминаването на посочените в исковата молба обстоятелства и събраните писмени доказателства, обосновава несъстоятелността на

твърденията, че в резултат на незаконосъобразни бездействия са причинени неимуществени вреди на К.С., така както се претендира в исковата молба.

По изложените съображения искът като неоснователен, следва да бъде отхвърлен. При установена неоснователността на главния иск, неоснователна е и претенцията за лихва, предвид акцесорния ѝ характер.

С оглед изхода на делото, в съответствие с нормата на чл. 81 от ГПК, съдът следва да се произнесе по претенцията на ответника, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Въпреки изхода от спора, ответникът няма право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, т. к. нормата на чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС не ги предвижда. Правилата на исковото производство по ЗИНЗС са специални спрямо общите такива по чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и чл. 143 от АПК, поради което последните са неприложими. По изложените доводи на ответника, не се присъждат разноски.

Воден от горното, Административен съд София – град, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. Б. С., с ЕГН: [ЕГН] иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на сумата от 20 000 (двадесет хиляди) лева - обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от поставянето му в нечовешки условия, в помещения пълни с дървеници, по време на престоя му в следствения арест в [населено място], [улица] в периода от 16.03.2022 г. до 06.01.2023 г. и в СЦЗ в периода от 06.01.2023 г. до 02.09.2024г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на делото - 02.09.2024г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и доказан.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд София-град.

съдия: